

Satguru versus pseudo-guru

satsang s Robertem Adamsem z 25. 10. 1990

(zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz)

Robert Adams: *(nahrávání začíná se zpožděním)* Tak jo. Když tu dneska máme málo lidí. Povyprávějme si o satguruovi ve srovnání s pseudo-guruem. Mám hodně telefonátů a lidé se mě ptají – je tento člověk skutečně osvobozený? Nebo – je ten člověk osvícený, je tamta osoba seberealizovaná? A já opravdu nevím co říct, protože se nedělím o názory na jiné lidi. Ale existují příznaky, tři základní znaky, podle kterých můžete rozeznat pravého mistra od falešného. Trochu se na to podíváme. Znáť tyto věci pomáhá. Ale o tomto se bavím jen se svými stoupenci a přáteli. Za ty vás považuji, takže si o tom pohovoříme.

První věc, kterou byste měli znát, je tato: rozeznat, jestli je učitel pravý, je možné podle jeho učení. Má své vlastní učení nebo jeho učení pochází z posvátných (tradičních) textů? Neexistuje žádné nové učení! Pokud vám učitel říká: „Měl jsem zjevení, byl jsem přenesen do létajícího talíře a odvezen daleko mimo galaxii a tam mě iniciovali a řekli mi, ať jdu zpět zachránit zemi a dali mi mantru, kterou chci s vámi sdílet, bla bla bla, bla bla bla, bla bla bla, bla bla bla, bla bla bla, když to odříkáte pětadvacetkrát, stáváte se osvíceným.“ Takže pokud vám učitel říká něco podobného – dejte si pozor. Má-li učitel své vlastní učení – dejte si pozor. Ale pokud učitel potvrzuje to, co je všeobecně známo, jinými slovy, sděluje-li vám učitel, že jste neposkvrněné pravé Já (Self), že nejste tělo nebo to, co se jeví, ale že jste nejvyšší inteligence, absolutní skutečnost, konečná jednota, pak víte, že jste na správné cestě, protože to není nic nového. Tuto pravdu můžete nalézt v upanišadách, ve Védách a ve starodávných duchovních textech. Nedopusťte, aby vám učitel říkal, že objevil své vlastní učení.

Dalším znakem je – jaký je osobní život učitele. Zkoumejte to, zjišťujte to. Jak učitel žije, když neučí? Když skončí s učením, dá si sraz s přáteli, jdou do nejbližšího baru a opijí se? Kouří učitel marihuanu? Nebo ho zajímají všechny možné zábavy? Zjistěte, jak učitel žije. Praktikuje učitel učení 24 hodin denně? Nebo pouze když přichází učit? Jakým životem učitel žije? Sami pro sebe si to zjistěte.

A třetí bod je – účtuje si učitel za výuku peníze? Pořádá víkendový seminář, kde si účtuje 300 dolarů a říká vám, že se během víkendu stanete osvícený? Dejte si pozor. Pravé učení nikdy nic nestojí, vždy je zdarma a o penězích se tu nikdy nemluví. Je také pravdou, že mudrc se vzdá všeho proto, aby předal učení ostatním. Takže o něj pečují jeho stoupenci a ctitelé. Což pramení ze srdce. Ale mudrc pro sebe nikdy nežádá peníze. Může poprosit, aby se pomohlo příteli nebo někomu jinému, ale nikdy nežádá za sebe.

Toto zkrátka musíte prozkoumat. Objevit, co je pravé a co ne. Existují dva základní principy seberealizace. Jednou je átmavičára, sebezkoumání. A druhou je bhakti, uctívání či sebepodrobení. Probudit se můžete s pomocí těchto dvou metod.

První metoda, sebezkoumání, je nejlepší, je to vlastně i sebepodrobení. V praxi sebezkoumání se snažíte porozumět, kdo opravdu jste, a to tázáním se sama sebe: „Kdo jsem já? Kdo je to? Co je skutečné?“ Zkoumáte-li těmito dotazy sám sebe, sestoupíte do skutečnosti a naleznete pravdu, kterou jste vždy byli. Sledováním pocitu osobního já, tedy následným porozuměním a přebýváním v pravém Já nakonec zaženete temné mraky a opět se rozzáříte světlem, kterým jste vždy byli.

Druhou metodou je sebepodrobení, když se zcela odevzdáte vašemu pravému Já, což je Bůh. Cestou je výrok „nikoli má vůle, ale Tvá“ a uvědomění si, že vaším pravým Já je Bůh. Vaše pravé Já je absolutní skutečnost. Je to vaše pravé Já, které jste po všechny ty roky hledali. Vaše pravé Já je vaším učitelem. Vaše pravé Já je váš guru. Vaše pravé Já je nejzazší skutečnost. Neexistuje nic než pravé Já. A vy to začnete pociťovat. A opravdu po tom budete toužit, víc, než po čemkoli jiném. Tehdy uděláte vše, co je třeba, abyste šli hlouběji a hlouběji do svého nitra a našli svou vlastní skutečnost.

Tak to teď uděláme.

Zavřete své oči, a pokud si opravdu přejete se kát, jen sedte v tiché meditaci a poznejte dokonalou skutečnost v nitru. Všechno chybné chování povstává jediné z chybného myšlení. Podobně, jako ranní rosa mizí před vycházejícím sluncem, tak můžeme dokonale odstranit chybné chování s pomocí milostivého světla a moudrosti.

Kdo jsem já? Nejsem nic jiného než pravé Já. Co je pravé Já? To jsem já. Kdo je já jsem? Absolutní vědomí. Co je absolutní vědomí? Nic jiného než pravé Já. Jak poznám pravé Já? Skrze ticho. Jak docílím ticha? Poznáním pravého Já. Ještě jednou – jak poznám pravé Já? Popřením všeho ostatního a přebýváním ve skutečnosti. Jak přebývat ve skutečnosti? Tichostí. *(následuje neúplný text – pozn. překl.)* ...nikdy jsem neměl tělo. Objevení se těla je jen optickou iluzí. Jsem za tělem, za projevem, za myšlenkami, za slovy. Jsem nehynoucí pravé Já. Jsem sat – čit – ánanda – bytí, vědomí, blaženost. Nejen teď, ale v každém momentě mého života, dokonce, i když si toho nejsme vědom. I když je mé vnímání neúplné. I když pociťuji smutek. Stále jsem sat – čit – ánanda; vždy – v každé situaci a za všech podmínek.

Oheň pravé Já nespálí, voda jej nesmáčí. Pravé Já je stálé, neměnné, věčné, tiché, míruplné, šťastné. Pravé Já je svědek všech mých činů. A zároveň je vykonává, i když se zdá, že do dění nezasahuje. Vše překračuje. Pravé Já je současně zrcadlem i zrcadlenými obrazy. Obrazy jsou v zrcadle, ale nemají vliv na pravé Já. Pravé Já jimi není dotčeno. Je vždy zářivé, jasné a svobodné.

Pravé Já je jako elektrický proud. Elektřina proudí vedením a rozehraje vaše rádio, vaši televizi, zahřeje opékač topinek, ale vy vidíte jen televizi nebo opékač topinek. Vidíte jen televizi, opékač topinek a ještě tak topné tělísko v něm. Elektřinu nevidíte. Stejně tak nemůžete vidět pravé Já. Přesto pravé Já proniká vším a já jsem to. Ale jako pravé Já, já jsem boží milostí vesmíru. Mým pouhým bytím slunce září, květiny kvetou, plodiny rostou, rodí se zvířata – vše plní svůj účel. Činy se odehrávají kvůli mému bytí. Jsem vděčný za toto poznání. Ale svět existuje, protože existuji já. Když spím, svět neexistuje, ale zato já stále ano. Proto přesahuji svět. Jsem pravé Já.

Jsem to, co jsem vždy byl, vždy budu a nikdy nepřestanu být. Jsem čisté vědomí, absolutní skutečnost. Víím, že v rozsahu, v jakém utichne má mysl, tak v té míře zazářím jako absolutní bytí, nezměrná skutečnost, čistá inteligence. Utiš se mysl a poznej, že jsem Bůh. Pro mě už neexistují

myšlenky. Už dále pro mě není minulost a budoucnost. Je pouze věčné nyní, ve kterém žiji, kde existuje pohyb a bytí. A v tomto nyní jsem probuzený. Ticho je všeríkající, řeč je nevědomost.

(ticho)

Óm, šánti, šánti, šánti, šánti, mír.

Někdo mi tohle ráno volal a ptal se: „Je mudrc esoterikem?“ A já jsem odpověděl: „Existuje den a noc? Tak jako den není nocí, tak také esoterik není mudrcem. Esoterik se pohybuje na relativní úrovni. Pokud dáte do místnosti deset esoteriků a položíte jim otázku, dostanete deset různých odpovědí. Pokud dáte do místnosti deset mudrců a položíte jim otázku, dostanete vždy tu samou odpověď. Protože existuje jen jedna pravda a mudrc je na tuto pravdu naladěný. Takže vám mohou dát jen jedinou odpověď.“

Na jeden z mých satsangů přišla kdysi esoterička a chtěla mi udělat přednášku, tak jsem řekl: „Dobře.“ A ona povídá: „Roberte, já na tobě nic neshledávám.“ Odpověděl jsem: „Díky.“ O pár měsíců později mi jiná esoterička povídá: „Roberte, ty pocházíš ze vzdálené planety a bytosti z ní tě sem přinesli před mnoha staletími. Pak ti udělali něco s hlavou a donutili tě tak na všechno zapomenout. Takže se tu nyní stále motáš dokola a říkáš: „Kdo jsem já?“ Snažíš se tak zjistit, odkud jsi přišel.“ Na to jsem jí odpověděl: „Díky za vysvětlení.“

Channeling, okultismus – všechno je to jedna sorta. Když zde není nikdo, kdo by byl příjemcem zpráv při channelingu, odkud se objeví ten 60 000 let starý člověk. Kdo je stvořil? Nenechte se vtáhnout do těchto zbytečností. Držte se střední cesty, na které jste. Uvědomte si pravdu o vašem pravém Já a staňte se svobodnými. Máte k tomu nějaký dotaz?

Návštěvník N: Roberte, když říkáš: „Sedíte v tichu, abyste našli pravé Já,“ přirozeně proudí myslí řeka myšlenek. Ale je v pořádku sedět obklopen myšlenkami a jen je pozorovat?

Robert Adams: Když pozoruješ myšlenky, pak sedíš v tichu.

Návštěvník N: Takže je to v pořádku?

Robert Adams: Je to perfektní.

Návštěvník N: I když takhle sedíš den po dni a myšlenky se ani nezpomalí, prostě nic? Je to v pořádku jen proto, že stále sedíš v sobě samém?

Robert Adams: Dokud se neztotožňuješ s myšlenkami, tak necháváš myšlenky přicházet a odcházet. Dokud dokážeš být pozorovatelem myšlenek, tak jsi v tichu.

Návštěvník N: A co když ne?

Robert Adams: Pak si tím, kdo jsi. Pak jsi člověkem, jsi tělem, jsi myslí.

Návštěvník N: Když nedokážu takhle cvičit, co mám dělat?

Robert Adams: Ptej se: „Ke komu přicházejí tyto myšlenky?“ A tím udeř každou myšlenku, jednu po druhé. Když přichází myšlenka, drž se dotazování: „Ke komu přichází? Odkud přišla? Kdo jí dal zrod?“

Návštěvník N: A když budu unavený, co potom?

Robert Adams: Tehdy pozoruj, vrať se k pozorování.

Návštěvník N: Nemusím to nějak pociťovat?

Robert Adams: Nic nepociťuj.

Návštěvník N: Myslím, že tím žádného pokroku nedosáhnu.

Robert Adams: Naopak.

Návštěvník N: Ale když proud myšlenek neustal, tak to asi není ideální?

Robert Adams: Tak to není. Pokrok nastane tehdy, když jsi schopen absorbovat své myšlenky v pravém Já. A absorpci myšlenek v pravém Já dosáhneš jejich pozorováním. Čím více pozoruješ, tím méně mysl myslí a tvá mysl se začne tišit. Takže se stále znovu a znovu vracet k sobě samému.

Návštěvník N: Takže nezastavení myšlenek není problém?

Robert Adams: Nemůžeš naráz zastavit myšlenky. Ale když je pozoruješ, ubývají.

Návštěvník G: Dostaneme se potom k nějakému bodu, kde už nejsou žádné myšlenky, které se musí zastavit?

Robert Adams: Samozřejmě. To je konečný výsledek, to je seberealizace. Když nejsou myšlenky, mysl se vyprázdní a doma nikdo není.

Návštěvník K: Nastává realizace tehdy, když trvá stav bez myšlenek?

Robert Adams: Pokud opravdu nemáš žádné myšlenky, pak je to stálé. Pokud skutečně nemyslíš, je to stálá záležitost.

Návštěvník K: Ale říká se, že z počátku s tohoto stavu dosahuje jen na krátko.

Robert Adams: Lidí jsou různí. Někteří dosáhnou naráz, některým to trvá. Ale chceš-li realizaci, všechny myšlenky musí ustát. A veškerá praxe, která je nutná, směřuje k zastavení myšlenek. Všechny praxe jsou tu proto, aby zbavily tvoji mysl myšlení, aby přišlo ticho, klid. Když se mysl stává klidnou a ztíší se jako nehybné jezero, pak zrcadlí pravé Já. Mysl odpočívá v srdci a ty nalezeš mír, který je tvoji vlastní přirozeností.

Návštěvník H: Kdo může zastavit myšlenky?

Robert Adams: Nikdo. Zastaví se sami od sebe, když zastavíš myšlení.

Návštěvník H: Když zastavím myšlení?

Robert Adams: Pak se tvé myšlenky zastaví podle svého vlastního souladu.

Návštěvník H: Jak může někdo přestat myslet?

Robert Adams: Tak dobře. Tvoje myšlenky stále plynou. Zastavení se uskuteční samo od sebe.

Návštěvník N: Samo od sebe? Není nikdo, kdo by to zastavil?

Robert Adams: Není nikdo, kdo by to zastavil.

Návštěvník N: Takže, pokud je tu někdo, kdo přestane myslet, tak...

Robert Adams: Tak se musíš zbavit toho někoho.

Návštěvník N: To je ten někdo, který...

Robert Adams: Který to všechno způsobuje.

Návštěvník N: Někdo neskutečný?

Robert Adams: Ten někdo musí zmizet.

Návštěvník N: Aha, pak se zastavení uskuteční samo od sebe.

Robert Adams: Samo od sebe.

Návštěvník N: Myšlenky zřejmě nemůže nikdo zastavit?

Robert Adams: Ne, čím více to zkusíš, tím více myšlenek přijde. Takže se těchto zkoušek vzdáš. Jen spočíneš ve svém pravém Já.

Návštěvník H: Kdo je ten, na koho odkazujete jako na snažícího se?

Robert Adams: Je to pravé Já.

Návštěvník H: Takže jedině pravé Já je tím, co vyvíjí snahu?

Robert Adams: Ne, pravé Já o nic neusiluje, protože pravé Já prostě existuje.

Návštěvník H: Tak kdo usiluje?

Robert Adams: Nikdo.

Návštěvník H: Stejně tu však existuje usilování. Lidé zkoušejí zastavit své myšlenky.

Robert Adams: Podobá se to fata morgáně. Věříš, že existuje někdo, kdo myslí. Ale stejně jako neexistuje žádné tělo, tak také neexistuje žádná mysl.

Návštěvník H: Je to jako stínový box.

Robert Adams: Přesně tak. Neexistuje tělo, neexistuje mysl, neexistuje myslící. Všechno je to iluze. Ale jeví se to být skutečné, podobně jako záležitosti s hypnózou. Jako zdánlivá modř oblohy. Jako když se za jízdy díváte na železniční pražce a oni se změň v jeden pás. Je to optický klam. Jako přelud na poušti. Je to stejné. Všechno je to stejné. Neexistuje myslící.

Návštěvník H: *(se smíchem)* To se ví, vždyť tu iluzi všichni udržujeme živou.

Robert Adams: Protože se jí odmítáš vzdát.

Návštěvník H: Mysl je něco jako sací píst, celý den do sebe nasává dojmy.

Robert Adams: Mysl nechce odejít, protože tím ztratí svoji totožnost.

Návštěvník H: Proč by měl existovat strach ze zmizení mysli? Vždyť je to naše osvobození?

Robert Adams: Samozřejmě, ale mysl je činná při každodenních záležitostech.

Návštěvník H: Jaká mysl?

Robert Adams: Ta mysl, kterou nemáš.

(smích)

Návštěvník H: Dobře řečeno.

Robert Adams: Ale jasně že většina lidí věří, že mají neustále se měnící mysl. Tak se pustí do tohoto problému a zkoušejí ji zastavit.

Návštěvník H: To však nejde.

Robert Adams: Ne.

Návštěvník H: Tím se jen posiluje pohyb mysli.

Robert Adams: Přesně.

Návštěvník H: Staré, dobré, známé ego.

Robert Adams: Jaké ego? Tohle říká to stejné ego, takže jaké ego?

Návštěvník H: Iluze, kterou všichni jsme. Většina z nás je pod jejím vlivem.

Robert Adams: To je důvod, proč pronášíš slova, jejichž význam je omezený. Musíš říkat: ty, mě, já, ego, mysl.

Návštěvník H: Jazyk je takto uspořádaný.

Robert Adams: Samozřejmě.

Návštěvník H: Je uspořádaný ve shodě s iluzí.

Robert Adams: Přesně tak.

Návštěvník H: Hodně špatně.

Robert Adams: Všichni bychom byli mnohem lepší, kdybychom byli hluchoněmí. *(smích)* Opravdu.

Návštěvník K: Jak je to s funkcí mozku?

Robert Adams: Mozek je částí těla. Když nejste tělo, nejste ani mozek.

Návštěvník K: Jo, takže musím přejít k relativní úrovni, protože z absolutní úrovně se nic neodehrává. Ale dejme tomu, že na relativní úrovni mě někdo požádá, abych mu zkopíroval několik kazet. Takže seženu kazety, vezmu je domů, zkopíruji je, zavolám dotyčnému a domluvím si s ním předání kazet.

Robert Adams: Skvělé, toho se drž. *(smích)*.

Návštěvník K: Nebo jiný příklad – někdo cvičí svůj mozek, svoji mysl, aby tak mohl být na světě více užitečný.

Robert Adams: Užitečný pro koho?

Návštěvník K: Na tom snad ani nezáleží, řekněme, že má duchovní záměry.

Robert Adams: Pamatuj, že tvé tělo vykoná vše, pro co sem přišlo, ať chceš nebo nechceš.

Návštěvník K: A to je v souladu s funkcí mozku?

Robert Adams: Samozřejmě že je. Tím vším se neznepokojuj.

Návštěvník K: Ale může být někdo bez myšlenek a tichý a současně činný?

Robert Adams: No zajisté.

Návštěvník K: Takže pak člověk nepřemýšlí, co se dnes chystá udělat?

Robert Adams: Přesně.

Návštěvník K: Co se pak stane?

Robert Adams: Tvé tělo to nějak vykoná.

Návštěvník K: Jen tak to udělá? Zdá se mi, že tu musí být nějaký myšlenkový proces. To je jako bych dostal klíče od auta, strčil si je kapsy a šel pěšky.

Robert Adams: Komu se to zdá? Tvému egu.

Návštěvník K: Jo, takže se může konat bez jakéhokoli myšlenkového procesu?

Robert Adams: A bude to vykonáno lépe, než když myslíš.

Návštěvník K: A jak je to s uvažováním, když si chce člověk nějakým způsobem pomoci?

Robert Adams: Existuje tajemná síla, která o vše pečuje.

Návštěvník K: Takž to bude uděláno bezmyšlenkovitě?

Robert Adams: Všechno bude uděláno bezmyšlenkovitě.

Návštěvník K: Když čtete, jsou zde myšlenky?

Robert Adams: Všechno bude uděláno lépe, než bys to kdy udělal sám. Tohle mám na mysli, když hovořím o naprostém podrobení se. Vlož vše na pravé Já a na vše zapomeň. Neznamená to, že činnosti ustanou. Činnosti budou pokračovat, ale ty už nebudeš jejich součástí.

Návštěvník K: Zdá se mi, že při čtení knihy myšlení bude.

Robert Adams: Zdá se to komu?

Návštěvník K: Mně.

Robert Adams: Kdo jsi:

Návštěvník K: Jsem váš služebník. (*smích.*) Vypadá to tak, ale myslím, že nevím.

Robert Adams: Pak se to nesnaž poznat. Snaž se být pravým Já a budeš pravým Já s pomocí ticha, nikoli jen myšlením, myšlením, myšlením.

Návštěvník H: Trvají v osvětleném stavu myšlenky, stejně jako pokračují činnosti těla?

Robert Adams: Přechodně trvají a pak zmizí.

Návštěvník H: Takže mysl nikdy nezamrzá a funguje dále?

Robert Adams: Ne. Mysl pokračuje spontánně.

Návštěvník H: Aha, a to zahrnuje všechny myšlenky, které se mohou vyskytnout.

Robert Adams: Myšlenky přijdou a ihned zmizí.

Návštěvník H: Protože není nikdo, kdo by rozvíjel.

Robert Adams: Ano, přesně tak.

Návštěvník K: A to by bylo možné nazvat bezmyšlenkovitostí?

Robert Adams: Ano.

Návštěvník K: Je to nějaké nepopsatelné, něco nebo nic.

Robert Adams: Džňánin je stále upevněn v přítomnosti. Pro džňánina neexistuje minulost nebo budoucnost. Jak říká Henry, myšlenky na okamžik přijdou a okamžitě odejdou, přijdou a odejdou, přijdou a odejdou, přijdou a odejdou.

Návštěvník K: A to může být nazváno bezmyšlenkovitostí?

Robert Adams: Nejsou žádné myšlenky, když je nic nedrží.

Návštěvník K: Tím se to vysvětluje.

Návštěvník N: Roberte, když jsi prve hovořil o mudrcích, řekl jsi: „Podívejte se, jaký vedou život. Zapálí si marihuanu, když odejdou z přednášky?“ Není však pravda, že Rámakrišna kouřil opium?

Robert Adams: Ne, to je jen šeptanda.

Návštěvník N: Není to pravda?

Robert Adams: Není. Víš, kdo vymýšlí příběhy, jako je tento? Kuřáci opia. (*smích*)

Návštěvník N: Když jsem to poprvé slyšel, myslel jsem si, že je to velice divné a říkal jsem si, že to nezní pravdivě.

Návštěvník H: Já jsem to poprvé slyšel, když jsem bydlel v Madona Society. Byl jsem tehdy Rámakrišnou zcela fascinován.

Robert Adams: Existuje mnoho podivných příběhů o lidech. Jsou to pseudo-guruové, kteří vymýšlejí historiky, jako je tato, aby ospravedlnili kouření drog. Je pravda, že v Indii najdeš tisíce sádhuů, kteří kouří marihuanu, ale ti nic neznamenají, jsou mimo.

Návštěvník N: V úvodu jste mluvil o zkoumání a oddanosti. Na posledním setkání jsme dostali tento leták, který Bob sebral v San Diegu. Zde v článku je popsáno to, co jste nazval zbožným zkoumáním. Myslel jsem, že by bylo pěkné to zmínit. Jedna věc, která mě v tomto článku zasáhla, byla slova: „Abyste byli pravé Já, musíte pravé Já milovat. To je opravdová bhakti.“ Jsem si jist, že když myslíme lásku k pravému Já, nemyslíme tím pouhé pobláznění, jako když mám v oblíbě toto rádio. Míním lásku v pravém slova smyslu. Lásku nade vše ostatní. A myslím, že pokud milujeme pravé Já, naše pravé Já nade vše ostatní, pak můžeme pravé Já nalézt.

Robert Adams: Tím se nemíní milovat já, které se jeví.

Návštěvník N: Samozřejmě.

Robert Adams: Míní se tím milovat pravé Já, kterým opravdu jsi, protože je to to, co jsi. Tahle láska pravé Já jakoby zviditelní.

Návštěvník N: Ale nedochází k nalezení pravého Já v takovém míře, kolik máme pro něj lásky?

Robert Adams: Popravdě pravé Já nemůžeš nalézt, protože jsi jej nikdy neztratil. Ale když to začneš milovat, tak se tomu otevřeš. A všechny tvoje – dalo by se říci – potahy, obaly, se roztaví, rozpustí a ty znovu zazáříš, jak tomu vždy bylo. To je vše.

Návštěvník K: Co když někdo docela intenzivně praktikuje bhakti, dostane se do nádherného vysokého stavu, ale pak, asi podle plánu, díky kontaktu s jinými lidmi, kteří se nevěnují duchovní praxi nebo jsou prostě jiní, tak do něj nějak prosáknou pochyby? Zním odpověď na tuto otázku, ale...

Robert Adams: Pokud se dostaneš do opravdu vysokého stavu, tak ten nikdy neodejde.

Návštěvník K: Jasně, pokud by to byl dostatečně vysoký stav, nebude tam nic, co by člověka srazilo.

Robert Adams: Je to tak.

Návštěvník K: Kdyby se někdo dostal do stavu, kdy z něj ještě může spadnout, a postupně, v průběhu času by se tak stalo, tak jakmile se člověk očistí a pokračuje v uctívání, je možné se do onoho stavu vrátit a přebývat tam?

Robert Adams: Dobře, ale pak jsi nikdy nebyl v tom stavu, protože pokud jsi v nejvyšším stavu, tak ten, jak už bylo řečeno, nikdy neodchází.

Návštěvník K: Jasně, já myslím právě takový stav, který je o něco vyšší než osobní já.

Robert Adams: Pak tvá praxe musela být slabá. Protože pokud je praxe silná, nic ji nemůže přemoci. Ale pokud upadneš, tak znovu vstaň. Seber se, vzchop se a zkus to úplně znovu. To je všechno, co můžeš udělat.

Návštěvník H: Roberte, ty sám, přednášel jsi zde, jako bys byl pravé Já. Projevuješ pravé Já, nikoli ego?

Robert Adams: Pravé Já. Existuje jen pravé Já, tak proč přemýšlet o něčem jiném? To je důvod, proč vám vždy připomínám rozdíl mezi hledajícím, žákem a uctívajícím. Hledající je osoba, která ještě nenašla cestu. Taková lidé chodí ze setkání na setkání, potkávají různé druhy učitelů, různé druhy učení. Jdou od sufismu k buddhismu, od buddhismu k hinduismu, od hinduismu k advaitě a tak dále a nikdy se nikam nedostanou. Takoví jsou hledající. Žák je někdo, kdo našel jednu cestu, ale ještě odbíhá ke všem odlišným učitelům této cesty. A každý učitel vysvětluje nauku jinak. Takže se tyto lidé stále nemohou nikam dostat. Ale uctívající je někdo, kdo je plně zaujatý jedním učitelem a stává se tak uvnitř učitelem samotným. Protože je jen jeden učitel, a to pravé Já. A on si začíná uvědomovat, že guru, pravé Já a učitel jsou jedno. Všechno jsou to jedna osoba, a tím je on sám. Tito lidé se stávají uctívajícími sami k sobě, protože je zde jen jediné pravé Já. Zkuste přijít na to, kam jste se vy dostali. Kde jste. Jak nakládáte s naukou? Pamatujte si, že pokud čtete příliš mnoho knih, jste popletení, protože každá cesta je poněkud odlišná. Je pravda, že všechny vedou ke stejnému cíli, ale metoda je jiná. A to se stává matoucí. Ale když se přidržíte jedné cesty, události se odehrají rychleji a máte lepší zkušenosti. Co si o tom myslíte?

Návštěvník G: Takže se dá říci, že ticho ruší potřebu metodiky?

Robert Adams: Samozřejmě.

Návštěvník G: Jakékoli metodiky?

Robert Adams: Jistě, tak to je. To je základní pravda.

Návštěvník K: Takže se dosahuje pravdy?

Robert Adams: Cože?

Návštěvník K: Tichem se dosahuje pravdy?

Robert Adams: No jistě.

Návštěvník K: Zklidní se tím mysl, nebo co?

Robert Adams: Pokud jsi opravdu schopný zůstat v tichu, pak je to vše, co potřebuješ.

Návštěvník K: To je vážně pravdivé ticho.

Robert Adams: Ale existují jistí učitelé, kteří se zabývají všemi druhy učení – učením starobylých civilizací, kabalou, staroegyptským učením a tak dále. Jsou tím vším zajímaví, ale nesměřují k osvícení, jsou jen dobří historici. Tudíž to závisí na tom, o co se zajímáte vy. Máte zájem se v tomto životě osvobodit nebo chcete stále hrát hry? Je to na vás.

Návštěvník N: Roberte, vzal sis ve skutečnosti vůbec kdy něco z knih?

Robert Adams: Ve skutečnosti – ne, ale v relativitě ano. Protože v relativitě by tě měla kniha motivovat, abys něco dělal.

Návštěvník N: Třeba si koupit další knihu. *(smích)*

Robert Adams: Bohužel to tak bývá.

Návštěvník H: Je to jako návyk.

Robert Adams: To je pravda, je to tak. Je to jako drogy.

Návštěvník N: Chci tím říct, že se mohu podívat na sebe a jak jste řekl, že jsem přečetl každou knihu na světě, tak mohu srovnávat sám sebe, kde jsem byl před deseti lety. A vlastně mohu jen neustále opakovat: „Tohle je nejlepší knížka, tahle je nejnovější, tamto je také skvělá kniha, tato je obyčejná.“ Ale teď, nedávno, jsem si skrze tyto knihy uvědomil, že je mohu číst až do soudného dne. A jsem si jist, že je nutné udělat to, co kniha říká – sedět ve svém vlastním vědomí. Tím dojde k pokroku. Nikoli čtením všech knih. Ve skutečnosti čtením knih jen vzrušujete mysl, a to je přesně opak toho, co máte dělat.

Robert Adams: To je pravda.

Návštěvník N: Myslím, že to nejlepší, co může kniha říci, je – zavři knihu a zavři mysl. Taková kniha je skvělá! Dokonce snad i to, co dostáváme od učitele, je vlastně to, co dostáváme od pravého Já?

Robert Adams: Učitel ti prostě jen ukazuje, že jsi pravé Já. Ukazuje cestu k tomu, co opravdu jsi.

Návštěvník N: Ale učitel může být silný ukazatel?

Robert Adams: Ano, v určitém rozsahu.

Návštěvník N: Tím jste.

Robert Adams: Co já vím?

Návštěvník K: Ale učitel zřejmě znamená mnohem víc. V jistém smyslu mohou nechat žáka, aby pocítil TO či jen pouhé bytí v přítomnosti. Pochází toto povzbuzení od učitele?

Robert Adams: Každý je jiný.

(páska je přerušena a náhle pokračuje uprostřed dotazu)

Návštěvník N: ...předpokládalo se, žilo se s mudrci a svatými a někdo slyšel, že se mají číst písma a už to bylo. Nevím, jestli je to pravda, ale vypráví se to.

Návštěvník K: Slyšel jsi příběh, kde učitel popadl knihu a praštil s ní žáka po hlavě?

Robert Adams: Ovšem, slyšel jsem to často. *(smích)* Tyhle věci jsou možné.

Návštěvník N: Už víme, k čemu knihy jsou.

Návštěvník H: Ke ztišení mysli. Udeřte do hlavy dostatečně tvrdou knihou, a to umlčí mysl. *(smích)*

Robert Adams: Tak je to správně. *(smích)*

Návštěvník K: Takový problém – pokud žák vidí, že někdo dosáhne osvobození tím, že sedí v místnosti s učitelem, může tím být zmatený a může se objevit malý problém, a sice že bytí si

vyprojektuje ven. Jinými slovy, žák vidí výsledek vně, mimo sebe, třebaže to proudí ze zdroje, který proniká vším.

Robert Adams: Všechno toto pomáhá.

Návštěvník K: Jo, pomáhá to hodně, ale je to stále vnější projekce, je to tak?

Robert Adams: Všechno je to pomoc. Záleží na tobě.

Návštěvník K: Pokud si představím, že zdroj je támhle či jinde a vnímám ten odstup, pak to není žádoucí, protože Já Jsem.

Robert Adams: Musíš mít velkou pokoru a nesmírný soucit. Když začneš být pokorný a v přítomnosti učitele se odevzdáš, pak se začnou dít věci. Takže musíš mít velkou pokoru, ohromnou lásku. A máš-li velkou lásku ke svému učiteli, máš ji i k pravému Já. Protože je to, samozřejmě, jedno a to samé.

Návštěvník K: Takže idea je taková, že člověk prosákne sám sebou do té míry, jak pochopí, že vědomí pravého Já je totožné s učitelem a že je to všude, kam jde. Jinými slovy, je třeba porozumění, že satsang je s námi všude, kam jdeme.

Robert Adams: Jo, co se mě týče, Ramana Maháriši je stále naživu. Jako já. Protože jeho přítomnost je vložena do mého vědomí. Existuje jen jedno vědomí.

Návštěvník K: Je přítomnost Ramany Mahárišiho odlišná od přítomnosti kohokoli jiného?

Robert Adams: Přejde na to; myslíš tím v mém případě? Jeho přítomnost je všudypřítomná.

Návštěvník K: Pro adžňánina je to jinak?

Robert Adams: Ano, přítomnost je všude, ale musíš mít schopnost ji vstřebat.

Návštěvník K: Pokud ji někdo vstřebá – z jakýchkoli důvodů – dělá to proto, že chce být po celou dobu k přítomnosti vnímavý, nebo ...?

Robert Adams: S tím to nemá nic společného. Stane se to kvůli tvojí oddanosti.

Návštěvník K: Jasně, takže v takovém případě...

Robert Adams: V takovém případě přítomnost vnímáš.

Návštěvník K: Tak je to.

Robert Adams: To je všechno, co potřebuješ.

Návštěvník K: Dát tomu volný průběh a pak, pokud se ten stav ukončí, jen to nechat být a pokračovat ve své praxi.

Robert Adams: Dál o tom nepřemýšlej. Prostě se to přihodí. Stane se to praxí.

Návštěvník K: A ohledně zkušenosti – řekněme, že někdo zažívá přítomnost Ramany, ale neprovádí žádnou praxi?

Robert Adams: Není nutné vykonávat žádnou praxi. Praxi děláš ty, kdežto přítomnost Ramany prostě existuje.

Návštěvník K: Dobře, ale vidím, že je to známka praxe, kterou někdo koná.

Robert Adams: Ano.

Návštěvník K: Takže člověk jen pokračuje s praxí a stále pokračuje, nechává cvičení probíhat, nedělá si s tím starosti, nebo o tom nepřemýšlí.

Robert Adams: Prostě to udělej a uvidíš, co se stane. Nech to, ať se to stane.

Návštěvník K: Mám to nechat, ať se to přihodí nebo tomu mám pomoci?

Robert Adams: Nech to být a sám uvidíš, co se stane. Je to jako s boží milostí. Milost boží je dostupná všude. Je v prostoru, ale jsou tu určití lidé, kteří ji dokáží vnímat. Takoví, kteří jsou na to naladěni. Je to podobné rádiu. Abys' získal kvalitní příjem, tak jej musíš jemně naladit, jinak získáš jenom šum. Takže adžňánin dostane šum, zatímco džňánin je jemně naladěný. To je všechno.

Návštěvník H: A to jemné naladění nastane samo sebou, samovolně?

Robert Adams: Nastane v důsledku předchozí sádhany v předchozích životech. Proto se zdá, že to přichází samovolně. Ale museli jste si to někdy zasloužit.

Návštěvník H: Takže není nikdo, kdo by s tím dokázal něco udělat?

Robert Adams: Ne.

Návštěvník H: Prostě si to dělá, co chce.

Robert Adams: Ano.

Návštěvník H: Prodlužuje to agónii? *(smích)*

Robert Adams: Správně.

Návštěvník G: Je možné říci, že to nastává spontánně proto, že ve skutečnosti neexistují minulé životy?

Robert Adams: Samozřejmě, ve skutečnosti minulé životy neexistují. Ve skutečnosti se nepokoušíš něčeho dosáhnout.

Návštěvník G: Jasně.

Robert Adams: Ale můžeš to do sebe vstřebat? Pokud to dokážeš do sebe vstřebat, pak se není o čem bavit. Podívej se, co mám na mysli, když říkám, že čteme příliš mnoho knih. Učíme se nazpaměť různé odstavce a dokážeme výmluvně hovořit o buddhismu, džňáně, o realizaci, a přesto jsme sami nic z toho nezažili. Dokážeme o tom jen mluvit a mluvit a mluvit. Takže musíme chytit sami sebe, ty, kdo toto dělají, a přestat s tím. A vyvinout naprostou pokoru, milující laskavost a celkové odevzdání se. Pak všechno nastane jak má.

(přestávka v nahrání, zatímco Robert pokračuje)

Robert Adams: Nejsem tělo. Udělejte to při vašem dýchání. Při nádechu se zeptejte: „Kdo jsem já?“ Než vydechnete, řekněte: „Jsem absolutní skutečnost.“ A s výdechem pak: „Nejsem tělo.“

(ticho, pak Robert pokračuje)

Šánti, óm, mír. Jak se cítíte? Je taková meditace na vás příliš nebo jsme si na to zvykli?

Návštěvník K: Je to stejné, jako zde sedět, ať už je meditace či nikoli.

Robert Adams: Někdy to dělám šest hodin. Dostaneš se k tomu Henry? Dostaneš se k tomu, abys seděl v tichu šest hodin?

Henry: O tom pochybuji. *(smích)* Jednu nebo dvě hodiny se dá, ale šest hodin, to je mimo mé možnosti – i když, možná by se to dalo.

Robert Adams: Jsem si jist, že bys mohl.

Henry: Já jen nemám jak si to zařídit.

Robert Adams: Prostě zapomeň na své tělo a vnoř se do toho.

(páska je poškozená, zatímco Robert dále hovoří)

Robert Adams: Myslí si, že musí odejít.

Návštěvník K: Jednou budu muset odejít. Mám jen kočku, ta se o sebe postará.

Robert Adams: Mysl má sílu tak dlouho, dokud věříš, že musíš někam odejít. Vytváříš si své vlastní nebe a své vlastní peklo. To je místo, kam jdeš.

Návštěvník K: Takže my nakonec nikam neodcházíme? No paráda. *(smích)* Je to pravda, že nikam nejdeme?

Robert Adams: Můžeš se dostat do prázdnoty.

Návštěvník K: To je místo, kam se odchází?

Robert Adams: Proč bys tam měl jít?

Návštěvník K: Možná nepůjde nikam, možná odejdu do prázdnoty.

Robert Adams: Ale nikde znamená všude. Nikam – to je blaženost, vědomí. Někam – to je nic. Ty mluvíš o nikam, jakoby to bylo nějaké místo. Ale opravdové nikam je blažené vědomí. Někteří lidé chtějí žít ve svých tělech tisíce let. A jiní lidé je chtějí hned teď opustit.

Návštěvník K: Někdo chce přibrat, jiný zase zhubnout.

Robert Adams: Tak je to.

Návštěvník K: Snad bychom si měli všechno dělit stejnou měrou.

Robert Adams: Všichni tito baptisté a křesťanští fundamentalisté, kteří věří v nebe a peklo, mají pravdu, protože ho stvořili. Směřujme tam, kam nás vede víra. Takže raději sleduj své myšlenky.

Návštěvník K: Stále dokola se zajímám o knihy Ramany. Čím více se o ně zajímám, tím spíše ale hledím jen na obrázky. Prohlížel jsem si jednu barevnou, obrázkovou knihu. Tak moc mi dala. Díval jsem se na ni a uvědomil si, jak se lidé druží do skupin. Díval jsem se na obrázky jiných lidí, kteří se šli podívat na Ramanu a pochopil jsem, že je to jen další organizovanost. Je to zajímavé.

Robert Adams: To je.

Návštěvník K: Tohle je má oblíbená fotografie.

Robert Adams: Ta je výborná.

Návštěvník K: Byla v jednom vydání Horské stezky.

(páska je poškozená, zatímco Robert dále hovoří)

Robert Adams: Neexistuje nějaká změna, co by se měnilo? Mění se jen relativní svět.

Návštěvník K: A to na nás nepůsobí?

Robert Adams: Nemá to nic do činění s vědomím. Vědomí je neproměnné. Co by se na něm mohlo změnit? Je to počátek všeho.

Návštěvník K: Co by měl člověk udělat, pokud se rozechvěný dostane dovnitř?

Robert Adams: Dovnitř?

Návštěvník K: Jo.

Robert Adams: Zpívej si. Jo, zazpívej se, zaraduj se.

Návštěvník G: Nechat to být.

Návštěvník K: Takové rozechvění?

Robert Adams: Jasně, to je v pořádku.

Návštěvník K: Je možné pokračovat dál do nitra?

Robert Adams: Nepoutej se k tomu. Tím to zvětšíš. Budeš explodovat. Kousky tebe budou všude po místnosti.

Návštěvník K: Občas mám sklony být rozechvěný z jakékoli duchovní činnosti. Je to jakýsi neklid. Podráždění, které má asi v činnosti světa nějaký účel nebo co.

Robert Adams: To tak bývá, když tak dýchej zhluboka. Nebo si dej studenou sprchu.

Návštěvník K: Pak se ale budu chvět ještě více.

Robert Adams: Studená sprcha ti neublíží.

(návštěvníci si prohlížejí fotografii Ramany)

Robert Adams: Vypadá tady jako člověk ze západu, že jo?

Návštěvník G: Který má na sobě jen tři kusy oděvu.

Návštěvník K: Je to můj učitel učitelů. Musím vám ukázat jeden jeho obrázek, kde působí impozantně. (páska je poškozená, návštěvníci dále hovoří) ...dokonce, i když se to nepromění ve světlo? Je proměna ve světlo nutná?

Robert Adams: Nemusí to být, ale někdy se to stane. Ale tobě se to děje, protože se na to cítíš dost silný. A když cítíš dostatečně silnou přítomnost, vidíš pak jeho pravou povahu, kterou je světlo.

Návštěvník N: Ve skutečnosti je ale pojem „světlo“ jen metafora, že?

Robert Adams: Ano.

(konec nahrávací pásky)